

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/335/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415207711
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4415207711.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: F. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. pri A., A. XXX, o zaplatenie 181,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. júna 2017 č. k. 4C/247/2015-82 v jeho zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania takto

rozhodol:

Odvolačiaci súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 15. 04. 2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 181,79 eura spolu s úrokom vo výške 28% zo sumy 181,79 eur od 15. 08. 2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 181,79 eura spolu s 8,75% úrokom z omeškania od 15. 08. 2012 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 - 3, § 53 ods. 1 - 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 28. 06. 2006, ako aj ust. § 4 citovaného Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 28. 06. 2016, v zmysle ktorej žalobca sa zaviazal viesť pre žalovanú osobný účet AXION a poskytnúť jej platobnú kartu Maestro. Žalovaná prečerpala počas trvania platnosti zmluvy sumu vo výške 181,79 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaná nedoplnila zostatok na svojom účte minimálnu o čiastku nepovoleného debetného zostatku, žalobca listom zo dňa 07. 08. 2012 žalovanej oznámil, že dňom doručenia listu odstupuje od zmluvy. Žalovaná suma činí 181,79 eura, čo je rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami vykonávanými na účte žalovanej. Vzhľadom k spotrebiteľskému charakteru zmluvného vzťahu súd skúmal z úradnej pomoci oprávnenosť nároku, a preto zaviazal žalovanú k zaplateniu vykázanej istiny na účte vo výške 181,79 eura aj s úrokom z omeškania uplatneným v zákonnej výške, keďže sa žalovaná preukázateľne dostala do omeškania. Podľa žalobcu mu príslúcha aj príslušný sankčný úrok z omeškania (zmluvná pokuta) vo výške 28% ročne zo sumy 181,79 eura od 15. 08. 2012 do zaplatenia. Tento úrok bol podľa žalobcu jasne a zrozumiteľne dojednaný v čl. 8.11 VOP ako úrok z omeškania pre produkt povolené prečerpanie na účte. Žalobca si túto sankciu

uplatnil po zosplatnení úveru ako sankčný úrok z omeškania, ktorý je už podľa pomenovania sankciou; žalobca si ho uplatnil za nedodržanie zmluvných podmienok, dojednanie o tzv. sankčnom úroku je potrebné považovať za obchádzanie zákona. Navyše, zákon takýto pojem ani nepozná, skôr sa však charakterovo približuje k zmluvnej pokute, na dojednanie ktorej však zákon vyžaduje písomnú formu. Samotný žalobca tento nárok označoval rôzne. V žalobe na začatie konania ho označil ako sankčný úrok z omeškania, v sadzobníku poplatkov je uvedený ako sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete, žalobca odkazoval na čl. 8.11 VOP, kde sa uvádza sankčný poplatok. Z uvedeného je teda zrejmá nejednoznačnosť a z toho vyplývajúca neurčitosť takéhoto dojednania, o to viac, že sa jedná o vzťah spotrebiteľský so zvýšenou právnou ochranou žalovanej ako spotrebiteľa. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo dodávateľa upraviť zmluvné podmienky aj vo forme Všeobecných obchodných podmienok, tieto však musia byť dojednané jasne, určite a zrozumiteľne tak, aby spotrebiteľovi jasne, určite a zrozumiteľne deklarovali obsahy jeho práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu. Na základe uvedeného súd žalobu v časti nároku na sankčný úrok zamietol. Súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania od 15. 08. 2012 vo výške 8,75% z priznanej sumy do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu týmto dňom. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti a vyhovieť žalobe v plnom rozsahu. Mal za to, že v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neurčitý a nejednoznačný, mal ho vyzvať na doplnenie, resp. opravu a odstránenie súdom tvrdeného rozporu v zmysle § 43 ods. 1 OSP, resp. v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Súd ho na odstránenie rozporu nevyzval, napriek tomu vo veci meritórne rozhodol. Takýto postup považuje za procesne vadný a bola mu ním odňatá možnosť uplatňovať si svoje procesné práva za účelom určenej ochrany jeho práv. Má za to, že vyjadrením z 01. 02. 2017 jasne a zrozumiteľne špecifikoval uplatnený nárok na úrok 28% ročne a to s odkazom na čl. 3.12 VOP s uvedením, že ide o úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, ktorá je v sadzobníku označená ako „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ide o (zmluvný) úrok, ktorý jasne definoval a zrozumiteľne nazval. Argumenty súdu o jeho neurčitosti preto neobstoja.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (podľa § 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vo vyhovujúcom výroku, ktorý nebol dotknutý odvolaním, rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

6. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý zrušil dovtedy platný zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnú vec aplikovať právnú úpravu zák. č. 160/2015 Z. z.

7. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca podal žalobu na súde prvej inštancie dňa 15. 04. 2015, teda za účinnosti OSP, avšak súd prvej inštancie rozhodoval už za účinnosti zák. č. 160/2015 Z. z. CSP, preto v zmysle tohto zákona podľa § 470 ods. 1 CSP odvolací súd bude vo veci konať v zmysle nového procesného predpisu (CSP).

8. Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 181,79 eura spolu s úrokom vo výške 28% zo sumy 181,79 eura od 15. 08. 2012 do zaplatenia. Žalobca svoj nárok odvíjal od Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 28. 06. 2006, na základe ktorej bol žalovanej zriadený osobný účet AXION, č. účtu: XXXXXXXXXX, ako aj poskytnutie platobnej karty Maestro - AXION. Žalovaná prečerpala počas trvania platnosti zmluvy sumu vo výške 181,79

eura, čiže žalovaná porušila zmluvu, žalobca v súlade so zmluvou a VOP odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Odstúpenie od zmluvy žalobca oznámil žalovanej listom zo dňa 07. 08. 2012, pričom žalovanej oznámil, že spolu so zánikom zmluvy o účte zaniknú všetky zmluvy o poskytovaní produktov a ukončí sa poskytovanie týchto produktov. Zároveň si uplatnil právo použiť peňažné prostriedky na inom účte žalovanej na započítanie svojich pohľadávok vo výške, v akej sa pohľadávky vzájomne kryjú. Napokon vyzval žalovanú na úhradu debetného zostatku s tým, že pokiaľ žalovaná túto sumu neuhradí, banka pristúpi k súdnemu vymáhaniu pohľadávky. V súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb žalobca vyčíslil pohľadávku žalovanej ku dňu 14. 04. 2015 vo výške 181,79 eura a zároveň si účtoval aj úrok vo výške 28% (z nepovoleného prečerpania účtu) zo sumy 181,79 eura od 15. 08. 2012 do zaplatenia.

9. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 181,79 eura s 8,75% úrokom z omeškania od 15. 08. 2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku (uplatnenom nároku na úrok vo výške 28% ročne) žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku, ktorý obsahoval i priznaný 8,75%-ný úrok z omeškania, ktorý si žalobca neuplatnil, avšak v tejto časti výrok nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť a vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol v dôsledku podaného odvolania žalobcu sa stal predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu v časti uplatneného 28%-ného úroku zamietol, je jeho rozhodnutie vecne správne, i keď z iných právnych dôvodov.

10. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd mal za to, že žalobca si jasným a zrozumiteľným spôsobom uplatnil a špecifikoval okrem istiny i nárok na zaplatenie úroku vo výške 28% ročne z dlžnej sumy, a to s odkazom na čl. 3.12 VOP s uvedením, že ide o úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, t. j. v sadzobníku označené ako „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany sporu uzavreli dňa 28. 06. 2006 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorou žalobca žalovanej zriadil osobitný účet AXION. V tejto zmluve neboli uvedené žiadne konkrétne poplatky, ani úroky v prípade povoleného prečerpania na osobnom účte. Žalobca si svoj nárok na úrok z nepovoleného prečerpania na účte vo výške 28% zo sumy 181,79 eura odvodzuje od bodu 3.12 VOP Prima banky, a. s. platných od 01. 03. 2015, kde je upravené nepovolené prečerpanie, ako aj uvedený úrok v prípade nepovoleného prečerpania.

11. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj súdov Slovenskej republiky je v zásade prípustné uplatňovanie takýchto obchodných podmienok, v ktorých si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa vzájomne budú riadiť, pričom tieto práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, pričom nie je vylúčená ani aplikácia všeobecných, či iných obchodných podmienok, na ktoré zmluva môže odkazovať. Uvedené uplatnenie obchodných podmienok však nie je neobmedzené, ale naopak, právna úprava stanovuje zákonné limity. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami v dobrej viere, alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto Všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, v prípade, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, musí k nemu pristúpiť oboznámenie sa s ich obsahom, ktoré samotné oboznámenie však nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s podmienkami oboznámený. V danom prípade zmluva uzatvorená stranami v bode VII.3 odkazuje, že práva a povinnosti, ktoré nie sú upravené v zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt a službu v platnom znení. Uvedená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v prípade nepovoleného prečerpania odkazuje na Všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca predložil, účinné od 01. 03. 2015, pričom odkazuje na bod 3.12. Bod 3.12, ktorý upravuje nepovolené prečerpanie a mal by stanovovať výšku úrokov po dobu nepovoleného prečerpania, znovu odkazuje na úrok, ktorý má byť vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, ustanovenia odseku 8.8 sa použijú primerane. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné konštatovať, že v predmetnej zmluve medzi stranami sporu nebol individuálne dohodnutý úrok pre prípad nepovoleného prečerpania a rovnako zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by žalovanú oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, resp. k nim pristúpila. Keďže povolené prečerpanie na osobnom účte neobsahovalo údaj o úrokoch a poplatkoch, ktorý by bol individuálne dojednaný, resp. by žalobca preukázal, že žalovaná sa s ním mala možnosť oboznámiť, nemožno ho preto v zmysle ust. § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere ani požadovať. Odvolací súd preto dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebola platne dohodnutá výška úroku v prípade nepovoleného prečerpania,

keďže táto bola uvedená iba v obchodných podmienkach v bode 3.12, aj to nedostatočným spôsobom. Keďže žalobca nepreukázal platné dohodnutie so žalovanou ako spotrebiteľkou úrokov vo výške 28% z nepovoleného prečerpania, či už priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že k týmto ďalším dojednaniam aj v samostatných obchodných podmienkach žalovaná ako spotrebiteľka pristúpila, bolo potrebné dospieť k záveru, že so žalovanou neboli platne dojednané úroky v prípade nepovoleného prečerpania účtu. Záverom odvolací súd dodáva, že obchodné podmienky, ktoré často krát tvoria súčasť spotrebiteľských zmlúv, nemôžu slúžiť na to, aby do nich dodávateľ často neprehľadne a zložitou formuláciou a malým písmom ukryl také dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že ujdú pozornosti spotrebiteľa.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým došlo k zamietnutiu žaloby (v časti úroku za nepovolené prečerpanie), i keď sčasti z iných právnych dôvodov, ako vecne správny spolu so súvisiacim výrokom o náhrade trov konania, potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by bolo namieste priznať jej náhradu trov konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V danej veci však priznanie náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).